

Šťastný karty jsem si nevytáh
a od dětství já kazil, na co sáh,
já chtěl komponovat jako Beethoven
a zatím jsem jen šaškem sboroven.
A děvčátka se tajně chichotaj,
ve větách jejich cítím jinotaj,
jsem slušný jako Guth i Jarkovský
a netížím pětkami Žakovský.

Však to se stává, rytíř smutné postavy,
marná sláva, neúspěch se dostaví,
je vysmíváný,
na budoucnost přísahá.

Jednou budu já
všem dosyta se a nastálo smát,
pak překročím svůj stín
a jen já sám budu hrát
a žáci budou stát,
je účast povinná
a ohlas v novinách.

Okusím, jak sladce chutná moc,
a v letní den se promění zlá noc
a posměváčky čeká přísný trest,
ta neúcta se přece nedá snést.

I to se stává, rytíř smutné postavy,
malá dává, však se jednou proslaví,
je vysmíváný,
na budoucnost přísahá.

Jednou budu já
všem dosyta se a nastálo smát,
pak překročím svůj stín
a jen já sám budu hrát
a žáci budou stát,
je účast povinná
a ohlas v novinách.

Já
chci dosyta a nastálo se smát,
pak překročím svůj stín
a jen já sám budu hrát
a žáci budou stát,
je účast povinná
a ohlas v novinách.
Jen jááá!